

'Bana Nubar dersiniz size özgürlük derim'

Posted on 18/09/2017

Ermeni yetimhanelerinden halkların özgürlük savaşına adanmış bir yaşam Nubar Ozanyan (Orhan Bakırcıyan). 14 Ağustos'ta Rojava'da şehit düşen TKP/ML-TİKKO komutanlarından Ermeni asıllı Ozanyan, 61 yıllık yaşamının son 40 yılını halkların özgürlük mücadelesine adanmış bir komutan. 1988-1990'da Filistin'de 1991-1994 Karabağ'da, ardından Güney Kürdistan'da ve son olarak Rojava'da özgürlük için savaşırken hayata yumdu gözlerini.

Arkadaşları ve yoldaşlarının anlatımlarından tanıdığımız Nubar Ozanyan'ın şehadetinin haber ajanslarına yansımalarının ertesi günü duydum Ozanyan için Erivan'da taziye kurulduğunu. Taziyenin kimler tarafından düzenlediğini öğrenmek istediğimde öğrendim Komutan Nubar'ın Erivan'da yaşayan bir ailesi olduğunu.

Bir çoğumuzun sadece askeri yaşamından ibaret bildiği Komutan Nubar'ı bir de Erivan'da yaşayan eşi Nazik Tulakyan ve üvey oğlu Hacik Margaryan ile konuşmak istedik.

Sovyetlerden kalma küçük bir evde karşıladı bizi Nubar Ozanyan'ın eşi Nazik Tulakyan ve üvey oğlu Haçik Margaryan. Kapıdan girer girmez hemen Komutan Nubar'ın uzun yıllar çalışma odası olarak kullandığı odaya davet edildik. Kürt Özgürlük Mücadelesi ve Türkiye devrim hareketleri başta olmak üzere dünya devrim hareketleri üzerine yazılmış onlarca kitapla dolu bir odada bize anlatmaya başladılar komutan Nubarı.

'BANA NUBAR DERSENİZ SİZE ÖZGÜRLÜK DERİM'

"Bana Nubar dersiniz size özgürlük ve fedakârlık derim" diyerek eşini anlatmaya başlayan

Nazik Tulakyan şunları dile getirdi: “1994 yılında yani Karabağ savaşından sonra Erivan’da kiralık ev ararken tanıştım Nubar ile. Çok iyi bir insan olduğu için bu evimi ona kiraya verdim. 4 veya 5 aylık süreden sonra aramızda bir yakınlaşma başladı. Daha sonra resmiyete dökmeden aramızda evlendik ve o günden sonra 8 yaşındaki oğlum Haçik ile birlikte bu evde birlikte yaşamaya başladık.”

‘OKUMAYI ÇOK SEVERDİ’

Eşi Nubar’ın Erivan’dan önceki yaşamına ilişkin çok şey bilmediğini ifade eden Tulakyan, şunları söyledi: “Bizi üzmemek ve başımıza bir şey gelmemesi için eski yaşamını bize hiç anlatmadı. Bende çok sormadım. Aile içerisinde siyasi yaşamdan hiçbir zaman konuşmazdı. O, anlatmasa da ben onun siyasi bir geçmişe sahip olduğunu biliyordum çünkü o yansıtmak istemese de yaşamdaki duruşundan anlıyordum. Spor yapmayı çok severdi. Günde 3 defa spora çıkar ve hiçbir zaman spor yapmayı aksatmazdı. Ermeni olmasına rağmen Ermeniceyi iyi bilmiyordu. Erivan’da yaşamaya başladıktan sonra Ermeniceyi öğrendi ve tercümanlık yapmaya başladı. Aynı zamanda Ermeniceden Türkçeye kitaplar çevirmeye başladı. Çok kitap ve gazete okurdu. Özellikle evdeyken hep okurdu. Zamanını hiç boşa harcamazdı. En sevmediği şey fotoğraf çektirmektir ondan dolayı birlikte hiç fotoğrafımız yok.”

‘ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN SAVAŞAN HALKLARI ÇOK SEVERDİ’

“Özgürlüğü için savaşan halkları ve ulusları çok severdi. Herkese iyilik yapmak için çabalayan birisiydi Nubar. Etrafındaki herkes onu çok sever ona saygı duyardı” diyen Tulakyan, “En son 3 ay önce gördüm yani son gidişinden önce. Son zamanlarda artık Karabağ’ın yanı sıra Filistin’de, Irak’ta, Dersim’de Rojava’da savaştığını duymuştum. Şehit düşmeden iki hafta önce telefonla aramıştı en son o zaman konuştum. Beni sordu ben de onun nasıl olduğunu sordum. Son olarak bana ‘Az kaldı geleceğim’ dedi ama dediği gibi

olmadı. Yaklaşık 24 yıl boyunca birlikte yaşadık arada kısa süreli olarak bir yerlere gitse de genellikle buradaydı. Son gidişine kadar” diye ekledi.

‘HAYATI BOYUNCA GÜZELDEN YANA SAVAŞTI’

Talukyan son olarak “Eğer çok derin düşünürsek Nubar gibi insanları dünyada bulmak çok zordur derim. Hiç kimseye zarar vermeden yaşadı. Onun tek istediği herkesin özgür ve eşit bir dünyada birlikte yaşamasıydı. O hep ezilen halkların yanında olmayı tercih etti. Hayatı boyunca hep güzelden yana savaştı. O hep ezilen halklar için savaşmayı seçti. Buradayken özgürlük için hayatını kaybeden her insan için çok üzülür ve onlar için ağlardı. Mezarı burada olsaydı gidip görme şansım olurdu ama imkanlar mezarının burada olmasına el vermedi. Ama olsun mezarının olduğu yerde onu seven binlerce insanın olduğunu biliyoruz. Tek üzüldüğüm şey Nubar’ın hayalini kurduğu güzel dünyayı görmeden gitmesi oldu. O hep benim kalbimde yaşayacak” diyerek duygularını dile getirdi.

‘HER HALKA BİR NUBAR GEREK’

Nubar Ozanyan’ın üvey oğlu Haçik Margaryan ise babasını şu cümlelerle anlattı: “Öz babam değil ama Nubar yani babam benim için öz babamdan daha çok değerli. Ben onu hep baba olarak gördüm. Öz babam beni küçükken bırakıp gitmiş, 8 yaşımdan sonra hep onla yaşadım. Çok iyi ve çok cana yakın birisiydi. Birbirimizi çok seviyorduk.

Çok yardım severdi herkese yardım etmeyi isterdi. Benimle siyaset konuşmazdı ama hayalini kurduğu dünyayı bana anlatırdı. Babam gibisi birisi zor bulunur bu dünyada. Her halka bir Nubar lazım. O güzel bir dünya istiyordu ama insanlar hala bunu anlamış değil. Herkes eşit ve özgür yaşasın isterdi. Her türlü faşizmin karşısında çıkardı. Kollektif bir yaşamı çok severdi, çok paylaşımcıydı. Evdeyken hep yemek yapar birlikte vakit geçirmeyi severdi.

Nubar sadece benim babam değil aynı zamanda benim öğretmenimdi. Her adımda onu örnek alıyorum. Babamı anlatmak çok zor onu anlatarak bitiremem. Onun için ezilen halkların devrimi çok önemliydi.”

Kaynak: anfturkce.net